

Αλλ' οι άναγεννώμενοι ἀπαύστω; στεναγμοί του
Και εἰς τὴν Γῆν ζητοῦσί σε, σκιάν τὴν προσβιλή του.
Σὲ, κόρη, ἔξεγετερομαζεθεῖν πρὸ τῆς πρωΐας;
Καὶ ή ημέρα' αἰξούσας μου προεβλέπεις τὰς ἀνίσας;
Εἰς τὴν γαλήνην τῆς νυκτὸς μονήρτης κλαίω, στένω.
Ἡ νύξ ἀρπάται, καὶ ἐγὼ θρηνῶν, στενάζων μένω.

Πλὴν, στήλαι μου, παντάπειστ δὲν μὲν παρηγορεῖτε·
Ωὐ δάκρυά μου, βέσσατα σεῖς τῷρα προχωρεῖτε.

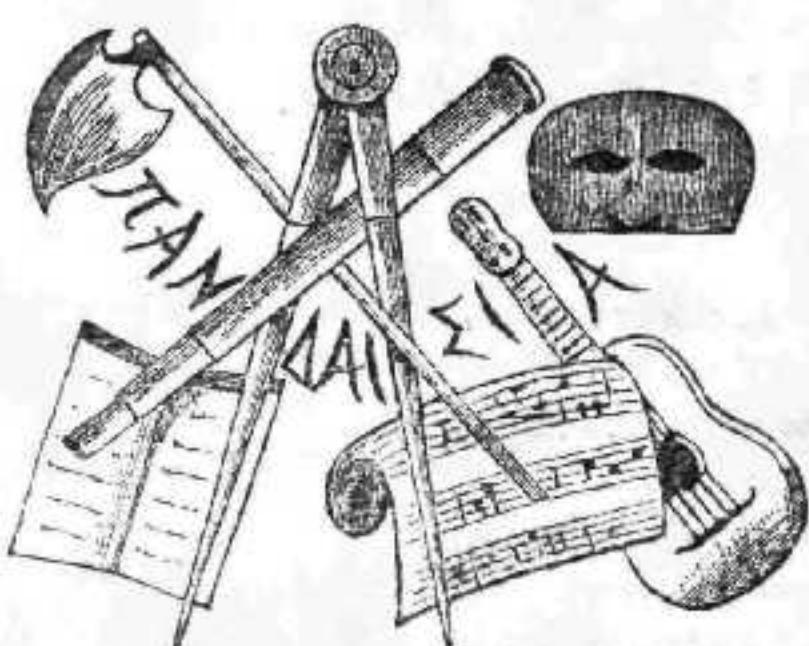
Parrus. Μετάρρη. ἐκ τῆς Γαλλικῆς Φιλ. Α. ΟΙ.

—

ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Τῆς πειδεκῆς τῆς ἡλικίας
Ἐξώρυξ πλήρης ἀψελείας,
Ως Ἐρως μειδιώσα νέα.
Εἰς μήνας ή τημέρας μόνον
Τὸν πρώτον του θά εἶχε κλόνον
Ἄγνη, καρδία καὶ ώραία.
Πλὴν, κατὶ πρόωρον τῆς μοτραν,
Εἰς τὸ Οὐρανοῦ πετᾷ τὴν θύραν
Παρθένος τὴ μεστὴ χαρίτων.
Ο θάνατός της ὑπνος, ήτον
Ηδὺς, ἀγόγγυστος γαλήνη
Καὶ τὸ μειδίαμα τοιούτο
Πετᾷ... πτηνοῦ εἰς δάσος οὔτω
Τὸ φυματίγνος δὲν ἀφήνει....

Parrus. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς — Ο αὐτός.

ΕΤΑΙΡΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ.

Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς ἐνταῦθα φιλαρμονικῆς ἐταιρίας «Εὐτέρπη» ἀνεδείχθησαν πρόεδρος μὲν καὶ πάλιν ὁ ἀξιότιμος ἀντισυνταγματάρχης Ιωάννης Μολάς, ὁ πολλὰ μοχθήσας

ὑπὲρ ἑδραιώσεως καὶ προσγωγῆς τῆς ἐταιρίας ταῦτης, ἀντιπρόεδρος δὲ οἱ ἀξιότιμοι Δημ. Δελιγιάννης ταγματάρχης καὶ Γκοστράου θυρωρός τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Σύμβουλοι δὲ οἱ κκ. Σ. Καραϊσκάκης λοχαγὸς καὶ ὁ φιλογενέστατος Π. Θεολόγης καὶ Ταμίας ὁ Κ. Καλλιφρονᾶς, γερμανικῶν ὁ κ. Λ. Γρηγοριάδης καὶ διευθυντής τῆς σχολῆς καὶ μουσικῆς ὁ ἀκάματος καὶ ἀξιόπαινος μουσικοδιδάσκαλος κ. Παριζίνης. Η ἐταιρία αὕτη σκοπεύει καθόλου μὲν τὴν προσγωγὴν τοῦ μουσικοῦ αἰσθήματος ἐν Ἑλλάδι, ιδίᾳ δὲ τὴν σκουρδὴν καὶ ἐκτέλεσιν μουσικῶν συμφωνιῶν, προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ δώσῃ μεγάλην μουσικὴν συναυλίαν ἐν τῷ θεάτρῳ, ἃς θέλουσι συμμετάσχει καὶ αἱ μαθήτριαι τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου κυρίου Παριζίνη μελις πρὸ μικροῦ διδαχθεῖσαι τὰ πρώτα μαθήματα τῆς μουσικῆς. Θεωροῦμεν καθῆκον νὰ ἐπαινέσωμεν τοὺς γονεῖς τῶν κορασίων τούτων, οἵτινες ἀποδειλόντες τὰς ἐσκωριασμένας τοῦ παρελθόντος ιδέας καὶ ἐννυοῦντες πάσον καλὸν εἴναι ὄπωσδήποτε νὰ μανθάνῃ τις, ἐπειρεψαν εἰς τὰς θυγατέρας των νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν συναυλίαν ταύτην, καὶ τὸν ἀξιότιμον Δήμουρον συντελέσαντα εἰς τοῦτο. Ἐπίσης δὲ νὰ ἐπιτεμπλωμεν τὰς διδασκαλίσσας τῆς Α'. Δημοτικῆς σχολῆς, αἵτινες ἥκιστα φιλόμουσοι ἡγηθῆσαν νὰ συμμορισθῶσι μὲ τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Δημάρχου.

ΕΦΕΓΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΔΥΨΕΙΣ.

Ἐσγάτως ἀνεκαλύθη ἐν Καπύη τὸ ἄγγος ὅπερ ἐδόθη ὡς γέρας εἰς τὸν νικητὴν τῶν ἐν Ἀθήναις γενομένων γυμναστικῶν ἀγώνων ἐν ἔτει 332 πρὸ Χριστοῦ. Εἶναι δὲ τὸ δοχεῖον τοῦτο ἀργιλόπλαστος ἀμφορεὺς, φέρων εἰκόνας παριστανούσας ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν Παλλάδα Ἀθηνᾶν, ὅρθην μεταξὺ δύο κιόνων καὶ ρίπτουσαν τὸ ἀκόντιον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅμοδα ἀθλητῶν, νεανίαν θεώμενον τὴν μάχην, ἵνα κριτὴν καὶ γέροντα κρατοῦντα δάνδον. Ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ σκεύους εἰσὶν ἐγγεγραμμένα τὸ ὄνοματοῦ ἀρχοντος Ἀθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 332 καὶ αἱ λέξεις Ἀριστεῖον Ἀθηνῶν.

Τῇ νυκτὶ τῆς (12[24] ἀπριλίου) συνέβη μεγάλη τοῦ Βεσουβίου ἔκρηκτις, βεβαίως ἡ φοβερωτάτη πασῶν ὅσαι συνέβησαν κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἑκατονταετηρίδα χιλιάδες περιέργων, ἐν οἷς καὶ πάμπολοι ζένοι, ἐπλησίασκην εἰς τὸ